

lysning, der skal minde ministeren om, hvad vedkommendes børn skal foretage sig i weekenden.

En væsentlig del af forklaringen på, at en ministerkalender også indeholder oplysninger om aktiviteter af partimæssig eller privat karakter, er, at det erfaringsmæssigt er særdeles uhensigtsmæssigt at føre flere kalendere for én person. Flere kalendere skaber således risiko for, at der placeres mere end én aftale i et tidsrum, eller at aftaler overses, fordi man ikke får konsulteret alle kalendere.

En minister kan derfor – på samme måde som andre personer – have en betydelig interesse i, at der kun føres én kalender. Vedkommende ministerium har også en betydelig interesse i at reducere den nævnte risiko, ligesom oplysninger om aktiviteter af partimæssig eller privat karakter efter omstændighederne kan have betydning for planlægningen af ministeraktiviteter.

3. Offentlighedslovens regler på området

3.1. Offentlighedsloven gælder for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, jf. lovens § 1, stk. 1.

Et ministeriums førelse af en ministerkalender er således omfattet af offentlighedsloven, og der er derfor som udgangspunkt adgang til aktindsigt i en ministerkalender, jf. herved lovens § 4, stk. 1, hvorefter enhver med de undtagelser, der er nævnt i §§ 7-14, kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven er bl.a. en myndigheds interne arbejdsdokumenter, jf. lovens § 7. Efter denne bestemmelse anses som interne arbejdsdokumenter bl.a. dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug.

En ministerkalender er – som beskrevet ovenfor under pkt. 2 – generelt karakteriseret ved, at kalenderen føres i vedkommende ministersekretariat, og at der foruden ministeren kun er en begrænset kreds af medarbejdere, som har adgang til kalenderen. En ministerkalender er således i praksis et internt arbejdsdokument, der efter offentlighedslovens § 7 er undtaget fra aktindsigt.

Oplysninger i dokumenter, som er omfattet af § 7, om faktiske omstændigheder, der er af »væsentlig betydning for sagsforholdet«, skal uanset denne bestemmelse meddeles i overensstemmelse med lovens almindelige regler, jf. herved offentlighedslovens § 11. Oplysninger, som skal udleveres efter § 11, betegnes »ekstraheringspligtige«.

Selv om en oplysning er ekstraheringspligtig, kan en konkret vurdering føre til, at den alligevel kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12 eller § 13. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis oplysningen angår en ministers private forhold (§ 12, stk. 1, nr. 1). Det vil endvidere kunne være nødvendigt af f.eks. sikkerhedsmæssige hensyn at undtage oplysninger om, hvor en minister efter planen opholder sig om en uge (§ 13, stk. 1, nr. 1). Der vil desuden – i helt særlige tilfælde – være mulighed for at undtage oplysninger fra en ministerkalender af hensyn til den politiske beslutningsproces (§ 13, stk. 1, nr. 6).

3.2. Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 30. juni 2003 (som er gengivet i beretningen fra 2003, side 125) udtalt sig om spørgsmålet om aktindsigt i en ministerkalender. Finansministeriet havde i den pågældende sag afslået en journalists ønske om aktindsigt i den daværende finansministers kalender med den begrundelse, at kalenderen var et internt arbejdsdokument, som ikke indeholdt oplysninger, der skulle ekstraheres (og dermed udleveres) efter offentlighedslovens § 11.

Folketingets Ombudsmand udtalte, at kalenderen utvivlsomt var omfattet af offentlighedslovens regler. Ombudsmanden var endvidere enig med Finansministeriet i, at kalenderen var et internt arbejdsdokument. Finansministeriets vurdering af, om kalenderen indeholdt ekstraheringspligtige oplysninger, byggede dog efter ombudsmandens mening på en urigtig retsopfattelse af offentlighedslovens § 11.

I den forbindelse gav ombudsmanden udtryk for, at han var enig i, at der kan være forskel på en oplysningens væsentlighed afhængig af tidspunktet for ansøgningen om aktindsigt. Det var imidlertid ombudsmandens opfattelse, at dette synspunkt ikke var relevant i forhold til den pågældende sag, idet han lagde til grund, at kalenderen også var egnet til at blive brugt bagudrettet som et hjælpemiddel til at huske og i visse tilfælde at dokumentere, at en given aktivitet har fundet sted – for eksempel hvornår en tjenesterejse begyndte og endte, og hvornår et møde blev afholdt mv. »Sagsforholdet« i den konkrete situation var derfor efter ombudsmandens opfattelse førelsen af ministerens kalender, både som fremadrettet og som bagudrettet redskab, og han var derfor ikke enig med Finansministeriet i, at oplysningerne mistede deres betydning for sagsforholdet alene med den begrundelse, at tidspunktet for den pågældende notering passerer.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 4. marts 2009 på ny taget stilling til adgangen til aktindsigt i en ministerkalender. I den pågældende sag havde en journalist klaget over Økonomi- og Erhvervsmi-